

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, МАЈ 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XI БРОЈ 1598

ДОГАЂАЈ КОЈИ ЈЕ ПОТРЕСАО ЈАВНОСТ У ПРЕСТОНОМ ГРАДУ

МАЈКА ЖРТВА РЕПРЕСИЈЕ ДОС-а

Несвакидашњи догађај узбунио је и потресао посебно женски део популације који својим радом унапређује животни стандард породице или, боље речено, у данашње време преживљава

Судска пракса није забележила пример тортуре послодавца, односно државе, који је жену у току остваривања права на породилско одсуство оставио без после и тиме елиминисао њено основно право на живот и рад.

Александра Љубојевић, мајка петомесечне бебе, добила је отказ док је трајало њено законом загарантовано породилско одсуство. Нечувено!

Прича ове младе мајке има уобичајени почетак: по расписивању конкурса Министарства вера за радио место вишег сарадника за финансијско-материјална питања и извршења буџета, Александра Љубојевић је (с обзиром да је одговарала свим конкурсом постављеним условима) засновала радни однос на неодређено време, почев од 17. априла 2000. године. Након неког времена остаје у другом стању, добија породилско одсуство и, коначно, као награду и стимулацију за материњство (у иначе, узгред да поменемо, катастрофалним условима стандарда), држава јој уручује отказ док још траје породилско одсуство.

У покушају да откријемо макар један пример овако нечуvene државне тортуре који је пракса забележила – у Врховном суду Србије кажу нам како је тако нешто незабележено у судској пракси. Тражимо даље, међу адвокатима који се баве овом проблематиком у области радно-правних односа – одговор је исти. При томе, иде се и даље, па кажу да чак и у случају технолошког вишк

Александра Љубојевић и њена петомесечна кћерка Јована

док траје породилско одсуство жена и дете максимално су заштићени. Из примера многих наводимо изјаву Марине Букановић, адвокате:

”У својој дводесетгодишњој пракси у области радио-правних односа нисам налетела на случај да се запосленом лицу на породилском одсуству, па чак и на редовном боловању, уручи отказ”.

Када већ говоримо о правној регулативи, чисто да се подсетимо шта је овде прекршено:

1) Устав Савезне Републике Југославије – у члану 61. став 1. изричito се каже: ”Породица и мајка и дете ужијавају посебну заштиту”;

2) Устав Републике Србије – у члану 28. став 1. каже се да: ”Мајка и дете ужијавају посебна права”;

3) Уз ове врховне законодавне акте сасвим сигурно треба поменути и Закон о радним односима који у члановима 8, 78. и 83. изричito наглашава заштиту породиља, чак и у случајевима технолошког вишка.

С друге стране (или ако хоћете на првом месту), како овај случај објаснити са становишта, рецимо, социјалне етике или на који начин сада треба разумети предизборна обећања ДОС-а, сем као

ТРАНСПАРЕНТНУ ПРЕВАРУ

Војислав Коштуница: ”Залажем се и за оно чега нема у нашем јавном животу, а то је нормалан дијалог, толеранција, искључивање реваншизама, вербалног насиља и говора мржње. Ова земља је и трагично подељена...

... Али, чак и да је ситуација другачија, после десет година треба показати да постоје људи који могу да саслушају обичан свет, невољнике, да постоје људи који смеју да дођу међу њих. Највећи део владајуће елите у Србији међу тај свет не сме да оде...

... Било би недопустиво да неке демократске снаге постигну успех на изборима, а затим наставе да лагодно живе под условима и законима који су донели њихови претходници на недемократски начин”.

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

ДОСОВА ХАЈКА НА СРПСКЕ РАДИКАЛЕ!

Синхронизованом акцијом органа реда и мира само у неколико дана похапшено је обезбеђење Српске радикалне странке; лишено је слободе неколико функционера Српске радикалне странке; конфискован блиндирани чип којим се возио председник Српске радикалне странке, а према лицима са имунитетом – посланицима из редова српских радикала, полиција поступала уз битна прекорачења овлашћења. А све у циљу застрашивања и ућуткивања у Републичком парламенту

Драган Јубојевић, председник градског одбора Београда Српске радикалне странке

Прича коју овде представљамо с циљем да се не заборави, епилог ће свакако имати у "летопису једног судије", или, евентуално, на филмском платну постоктобарске – револуционарне српске кинематографије...

Дакле, у раним јутарњим сатима, када је сас поштен свет у престоници спавао, док је паралелни Београд склапао "дилове" са новопридојлим на власт, а на обострану корист, у потрази за леком који је требало да отклони стомачне тегобе четвромесечне бебе – Драган Јубојевић је завршио у апсани.

ЖУТЕ ТРАКЕ И ЗАТВОРСКЕ ЂЕЛИЈЕ ЗА НЕИСТОМИШЉЕНИКЕ

Обезбеђењу Народне скупштине (које је евидентно препознатло доскорашњег посланика Српске радикалне странке) учинило се да функционер Српске радикалне странке пише пароле. Ту за Драгана Јубојевића, председника Градског одбора Београда, почине вишечасовна агонија...

У просторијама зграде Републичког парламента на постављено питање: "Дали си ти писао ДОС је најгори", Драган

Јубојевић је негативно одговорио, не стигавши притом да објасни ургентну ситуацију потраге за леком који би помогао његовом детету. Убрзо затим, без икаквог објашњења, функционер Српске радикалне странке нашао се у згради МУП, у улици 29. новембар. Наредних неколико сати проводи у препознатљивој полицијској атмосфери пуној неизвесности. Нико му ништа не саопштава. Тала, неколико минута после 9,00 сати, инспектор га обавештава да ће му извршити претрес стана, не помињући притом разлоге и не дозвољавајући Драгану Јубојевићу чак ни да контактира породицу.

Тек по добијеном записнику о извршеном претресу стана, функционер Српске радикалне странке схвата да је и он један у низу жртава тортуре и хајке ДОС-а на српске радикале. Записник је јасно указивао да је полиција, а на основу тобож усменог налога дежурног истражног судије, у стану Драгана Јубојевића у ствари тражила оружје??

Ко би рекао или чак и помислио да потрага за леком у "од репресија ослобођеној Србији" може да добије овакав епилог.

Драстично нарушено достојанство грађанина, узурпирана приватност и утеривање страха да се цео случај "неће само на овоме завршити", објиље су те ноћи живот четворочлане београдске породице Јубојевић.

Драган Јубојевић је, на правди Бога, у престоници "демократске, нове Србије" осумњичен, лишен слободе и инкриминисан у најави. Уверења смо само због идеолошког неслагања и политичког разилажења.

Питамо се шта је следеће, с обзиром да је више него јасно да је потенцијална жртва репресије и прогона свако ко вербализује другачије мишљење од званичног, или свако ко Србију воли више него сопствени живот.

Да ли је, браћо Срби, касно за буђење из ДОС-овог хипнотичког сна?! Или, можда је боље овако, да ли сте заиста тражили и очекивали овакве промене??

Једно је сигурно – једнога дана, и то врло брзо, сви ћемо сами пред собом полагати најтежи испит – испит савести. У том случају, логично се поставља питање коликићи ће број проћи одговор на ово питање.

ПОТВРДА О УЛАЖЕЊУ У СТАН И ДРУГЕ ПРОСТОРИЈЕ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ да је потписано овлашћено службено лице извршило:

УЛАЖЕЊЕ у стан и друге просторије ДРАГАН ЈУБОЈЕВИЋ

(презиме и име лица)

ЈМБГ 2411940716022

(назив правног лица)

у БЕОГРАДУ улица КОЗАТИЧИДОВА бр. 4

општина ПАЧУЛУЛА дана 25.04.2001. година у 09:30 часова

на основу чл. 210. ЗКП, а из разлога:

ТРАНСФЕР ПРЕДМЕТА КАДЕЛА (ОРУЖЈЕ И ПОЧИНИЦА)

и овом приликом ПРИВРЕМЕНО ОДУЗЕТИ од ДРАГАН ЈУБОЈЕВИЋ

јмбг 2804971710259 из места БЕОГРАД

улица КОЗАТИЧИДОВА број 4 општина ПАЧУЛУЛА

следећи предмети:

ПРЕДМЕТИ НИСУ ПРОНАДБЕНИ

Факсимиљ полицијског записника

ДА ВАС ПОДСЕТИМО

У издању Савезног министарства унутрашњих послова публикације "Полиција и људска права" у делу "Друге повреде достојанства" каже се: "Људско достојанство је интимна категорија. Нападом на достојанство вређа се сама суштина човека. Право на поштовање достојанства припада свакоме, чак и криминалу"...

... Кодекс УН истиче: "Лица одговорна за примену закона морају, у извршавању својих дужности, поштovати и штитити људско достојанство, бранити и штитити основна права сваког лица".
(Чл. 2)

Људско достојанство предмет је изричитих уставних гаранција.

"Јамчи се неповредивост физичког и психичког интегритета човека, његове приватности и личних права". (Устав СРЈ, члан 22)

... „Људско достојанство и право на приватни живот су неповредиви“. (Устав Србије, члан 18)

У кривичним законима (КЗЈ, члан 191; КЗЈ члан 66) предвиђена је казна затвора од три месеца до три године за службено лице које према другоме поступу на начин којим се вређа његово достојанство.

У делу "Обавештавање о разлозима
хаштења", каже се:

Међународни пакт о грађанским и политичким правима (МПГП) у члану 9. утврђује обавезу да ухапшено лице буде обавештено о разлогима хапшења већ у тренутцима хапшења, а да му се у најкраћем року сачинити било каква опуштајба против њега.

... Устав СРЈ, члан 23, одређује да ли-
це лишене слободе мора одмах бити оба-
вештено о разлозима лишавања слобо-
де. Када је у питању притварање на ос-
нову одлуке надлежног суда, лицу које
је притворено "мора се уочити образло-
жену решење у часу притварања или
најкасније у року од 24 часа од притвара-
ња". (Устав СРЈ, члан 24)

... Закон о унутрашњим пословима Републике Србије (ЗУПС), за сличну полицијску меру задржавања у члану 11. каже да је овлашћено службено лице дужно да задржано лице одмах обавести о разлогима задржавања; о задржавању се доноси решење "одмах".

У делу "Право на ћутање", каже се:

... "ЗКП не везује ово право за меру

лишења слободе, него за покретање истраге или подизање оптужнице, оптужног предлога или приватне тужбе. Наиме, члан 218. ЗКП-а прописује да се право да не одговара на питања саопштава окривљеном, и то тек пошто су од њега узети сви лични, породични и други слични подаци..."

У делу "Обавештавања породице", Устав СРЈ у члану 23. утврђује право лица које је лишено слободе да захтева од дотичног органа да о лишењу слободе обавести његове најближе. ЗУПС у члану 11. наглашава да је овлашћено лице Министарства унутрашњих послова Србије (МУПС) дужно о задржавању "без одлагања" обавестити породицу задржаног лица, уколико је то могуће".

Према ЗКП-у, члан 200. наводи: "Орган унутрашњих послова, односно суд, дужан је о лишењу слободе да обавести

у року од 24 сата породицу лица лише-
ног слободе, осим ако се оно томе противи-
ви”.

У делу "Претресање стана и лица" каже се:

"Нико не може бити изложен произвольном или незаконитом мешању у приватни живот, породицу, стан или преписку, нити противзаконитим нападима на част и углед". (МПГПП, члан 17)

Неповредивост стана начелно је гарантовано уставима (СРЈ, члан 31; Србије члан 21). Истовремено је постављен принцип одступања од те гаранције, на основу закона и одлуке суда, а у одређеним случајевима и без одлуке суда.

Намеј, ЗКП члан 210. даје право овлашћеним припадницима полиције да и без наредбе суда уђу у тубију стан и просторије и изврше претрес у следећим случајевима:

— ако држалац стана то жели; ако неко зове у помоћ; ако треба ухватити учениоца кривичног дела који је на делу затечен; ради безбедности људи и имовине; ако се у стану или другој просторији налази лице које по наредби треба притворити или принудно довести, или које се ту склонило од гонења; ако је очигледно да се друкчије не могу обезбедити до-
кази.

Када полиција изврши претресање без наредбе, дужна је да о томе одмах поднесе извештај истражном судији, а ако се поступају још не води – онда постоји обавеза да се извештај подноси надлежном јавном тужиоцу (ЗКП, члан 210, став 5).

**SAVEZNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA
SAVEZNO MINISTARSTVO
UNUTRAŠNJIH POSLOVA**

POLICIJA

LJUDSKA PRAVA

Оснивач и издавач: др Војислав Шешић; **Главни и одговорни уредник:** Синиша Аксентијевић; **Заменик главног и одговорног уредника и припрема издања:** Марина Рагуш; **Помоћник главног и одговорног уредника:** Јасна Олуић-Радовановић; **Техничко уређење и компјутерски прељом:** Северин Поповић, **Лектура:** Зорица Илић, **Штампа:** -Етикета“ Борце